

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010237
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Bargel
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313010237.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Juraja Krupu, na verejnom zasadnutí konanom 1. apríla 2014 prejednal odvolania podané obžalovaným Y. M. a prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/72/2013 z 29.10.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/72/2013 z 29.10.2013 v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného Y. M., nar. X.X.XXXX v J., trvale bytom M.

č. XXX, okres J.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Y. M. uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák., účinného od 1.8.2013, pre skutok, že:

od presne nezistenej doby, minimálne od januára roka 2012 do začiatku mesiaca marec roka 2013 na neznámom mieste v meste Ostrava v Českej republike, ale aj na dohodnutom mieste na sídlisku Kýčerka v meste Čadca si opakovane od neznámych osôb, ale aj od známej osoby zadovážil drogu s názvom pervitín, obsahujúcu metamfetamín, a to v presne nezistenom množstve, kde drogu - pervitín, pokiaľ bol zakúpený v Českej republike, doviezol na územie Slovenskej republiky, následne zabezpečený pervitín sčasti skonzumoval a zvyšok rozdelil na dávky do plastových sáčkov a papierových skladačiek a následne distribuoval - odpredával minimálne deviatim konzumentom za sumu 10,- Eur za jednu dávku, a

to zväčša po predchádzajúcom telefonickom dohovore na rôznych miestach najmä neďaleko rodinného domu č. XXX, ale aj v uvedenom dome, kde má trvalý pobyt, tiež v pohostinstvách v obci Olešná, ale aj na iných vopred dohodnutých miestach v okolí obce Staškov, okres Čadca, kde naposledy takto pervitín odpredal v presne nezistený deň začiatkom mesiaca marec 2013, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „Pri ukladaní trestu súd prihliadal na základné zásady ukladania sankcií v zmysle § 34 Tr. zák., kedy trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Účelom trestu teda je ochrana spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom, potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti. Súd prihliadal na osobu páchatel'a, z hľadiska hlbšieho rozboru jeho osobnosti, vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery, hoci obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, nie sú zistené ani negatívne poznatky o jeho správaní v zmysle oboznámených správ, je zrejme z vykonaného dokazovania, že obžalovaný je dlhodobo nezamestnaný, nemá stály pravidelný príjem, má psychické problémy, ktoré skutočnosti z hľadiska prognózy jeho budúceho vývoja správania majú vplyv na možnosť jeho nápravy. V prípade obžalovaného aj s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a jeho vplyv na spoločnosť má súd za to, že jediným druhom trestu, ktorý môže splniť svoj účel, je nepodmienečný trest odňatia slobody. Práve celkový spôsob života obžalovaného a jeho postoj k spáchanému trestnému činu mal vplyv na uložený trest. Súd nemôže v neposlednom rade spomenúť aj následok trestného činu na osoby, ktorým obžalovaný drogy predával, na ich zdravotný stav a taktiež aj následok, ktorý takýto trestný čin so sebou prináša v rodinách konzumentov drog. Obžalovaný ako diler drog sa uvedenej trestnej činnosti dopúšťal vyše jedného roka, drogu predával viacerým osobám opakovane. Sám je konzumentom drog, a preto súd v prípade obžalovaného má za to, že výkon uloženého trestu odňatia slobody nemožno podmienečne odložiť a účel trestu bude naplnený práve výkonom tohto trestu. Pokiaľ ide o výmeru, súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, nakoľko má za to, že trest v tejto výmere postačí na prevýchovu obžalovaného a bude výchovne vplývať aj na ostatných členov v spoločnosti.“

Proti tomuto rozsudku podali riadne a včas odvolania prokurátor i obžalovaný.

Prokurátor v podanom odvolaní uviedol: „S rozhodnutím súdu, pokiaľ ide o výšku uloženého trestu, sa nemožno stotožniť. S poukazom na ustanovenia § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. mám za to, že v prípade obžalovaného Y. M. prichádzalo do úvahy uloženie prísnejšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody a súd mu mal uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody minimálne taký, ako to navrhol prokurátor v záverečnej reči. Ako dôvod pre uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere najmenej 4 roky možno uviesť tú skutočnosť, že v prípade obžalovaného ide o dílera drog, nie konzumenta drog, aj keď je zrejme, že drogy aj konzumoval. Je pravdou, že od 1.8.2013 novelou Trestného zákona došlo k zníženiu trestnej sadzby pri zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., no podľa dôvodovej správy k novele Trestného zákona zákonodarca sledoval zmiernenie postihu pre konzumentov drog, u ktorých je zaistených viac ako 10 jednorazových dávok drogy, uvedená zmena sa nemala dotknúť dílerov drog.“

Citácia dôvodovej správy: „Navrhuje sa zníženie dolnej hranice trestnej sadzby u trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. zo štyroch na tri roky trestu odňatia slobody. Navrhovaná zmena má za cieľ umožniť súdu podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody s probačným dohľadom podľa § 51 (trest odňatia slobody nesmie prevyšovať tri roky), a to najmä v tých prípadoch, ak odsudzuje páchatel'a za nelegálnu držbu drogy, ktorej množstvo mierne prevyšuje hranicu desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky, ktorej držba je v zmysle Trestného zákona posudzovaná ako horný limit pre stanovenie, že sa v danom prípade jedná o prechovávanie drog pre vlastnú potrebu podľa § 135. Kvalifikácia skutku v prípade nelegálnej držby drogy vyplýva zo stanovenia množstva zadržanej nelegálnej drogy (vo forme násobku obvykle jednorazovej dávky) a závisí predovšetkým od kvality konkrétnej zadržanej drogy (obsah jej účinnej látky), ktorú však užívateľ drog pri ich zaobstaraní za účelom vlastnej potreby nedokáže vopred predpokladať. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že charakter trestných činov podľa § 171 (do desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky) a § 172 ods. 1 písm. d) (všetko nad desaťnásobok obvykle jednorazovej dávky), ako aj výška trestu odňatia slobody, ktoré za tieto trestné činy možno uložiť, sú nepomerne odlišné. U páchatel'ov, u ktorých je zadržaná nelegálna droga v množstve mierne prevyšujúcom hranicu desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky, pričom zjavne ide o bežného užívateľa drogy a nie o predajcu, je tento nepomer možné kompenzovať navrhovaným znížením dolnej sadzby trestného činu podľa § 172 ods. 1 s následnou možnosťou podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom podľa § 51. Navrhovaný postup zvyšuje možnosti štátu, aby v rámci skúšobnej doby pôsobil vhodnými prostriedkami na túto špecifickú kategóriu páchatel'ov prostredníctvom výkonu probácie, resp. uložením ďalších povinností a obmedzení, ktoré môžu viesť k účinnej náprave páchatel'a vo vzťahu k zneužívaniu návykových látok.“

Pri akceptácii takéhoto zámeru zákonodarcu by súd musel uvažovať nad uložením prísnejšieho trestu, a to aj s prihliadnutím na predchádzajúcu výšku trestnej sadzby. Ďalej treba prihliadnúť na tú skutočnosť, že obvinený drogy distribuoval, takáto činnosť predstavovala pre neho zdroj obživy, nakoľko bol nezamestnaný, teda nešlo o nejaký jednorazový rozpredaj drogy, ale cieľavedomé a organizované distribuovanie drogy. V neposlednom rade je potrebné akcentovať potrebu ochrany spoločnosti, potrebu eliminovať tento špecifický druh trestnej činnosti, nakoľko len dostatočný nepodmienečný trest odňatia slobody zabezpečí, že páchatel' nebude mať možnosť pokračovať v trestnej činnosti a na zreteli však treba mať aj odstrašujúci charakter trestu, keďže obžalovaný predával drogy v podstate rovesníkom vo svojom okolí, a tak jeho umiestnenie v ústave na výkon trestu môže odradiť podobne zmýšľajúce osoby od potenciálneho páchania rovnakej trestnej činnosti v záujme zaplniť uvoľnené miesto dílera drog, minimálne však bude v komunite drogovo závislých osôb rezonovať obava z možného podobného osudu v prípade, že by sa rozhodli po obžalovanom prebrať štafetu. Teda, keby súd náležitým prihliadal na vyššie uvedené okolnosti a zohľadnil dikciu zákona, ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a keby tiež prihliadal na zámer zákonodarcu pri novele Trestného zákona ohľadom držby drog, tak ako je to vyššie citované, bol by obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere najmenej štyri roky, ktorý je úplne adekvátny v tomto konkrétnom prípade a pri tomto páchatel'ovi. S poukazom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd Žilina podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Čadca a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Okresnému súdu Čadca na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby rozhodol sám a uložil obžalovanému prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody.“

Obžalovaný v odvolaní uviedol: „Rozsudok nepovažujem za správny a dôvodný, čo do výroku o treste, a to z nasledovných dôvodov. Súd nebral do úvahy moju žiadosť o uloženie podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s možnosťou uloženia probačného dohľadu podľa § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. s tým, že nebezpečnosť tohto trestného činu vidí najmä dopadom na rodiny užívateľov drog, a moju ľútosť zo spáchania tohto trestného činu nebral do úvahy, pretože som ju prejavil až po zistení tohto skutku. Som toho názoru, že samotná skutková podstata tohto trestného činu zahŕňa v odseku 1 jeho nebezpečnosť a že moja trestná činnosť tak, ako je opísaná v obžalobe a ku ktorej som sa aj priznal, neohrozila rodiny konzumentov drog, ktorí si ju kupovali pre svoju vlastnú potrebu, resp. výpovedami svedkov toto nebolo nijakým spôsobom preukázané. Títo konzumenti jednoznačne potvrdili, že drogy som im buď predával ja, alebo sme si ich predávali medzi sebou výlučne pre vlastnú potrebu. Myslím si, že v mojej situácii by bolo žiaduce, aby súd prihliadal na všetky poľahčujúce okolnosti, na to, že už vediem riadny život, som uchádzačom o zamestnanie a pri súčasnom psychickom stave, ktorý je

zapríčinený aj užívaním drog, čo potvrdzuje aj posudok psychiatricky MUDr. Q., je nevhodné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Čo sa týka prítomnosti poľahčujúcich okolností, som toho názoru, že súd mal brať ohľad pri rozhodovaní o treste nielen na to, že som sa ku skutku priznal, že som viedol pred odsúdením riadny život, ale aj na moju účinnú ľútosť, ktorá je naozaj úprimná, nakoľko som si uvedomil, že takýto spôsob života nemožno ďalej viesť a v súčasnosti robím všetko preto, aby som sa úspešne z mojej závislosti vyliečil a našiel si stabilný zdroj príjmu podľa mojej kvalifikácie a s drogovou činnosťou som skončil. Súd pri vynesení svojho rozsudku o treste vôbec nebral do úvahy aj možný dopad trestu odňatia slobody na moju osobu, keďže som nebol nikdy predtým odsúdený. Som toho názoru, že v mojom súčasnom psychickom stave s výskytom pomerne častých a veľkých depresí sa moja opätovná socializácia po príchode z výkonu trestu ešte zhorší. Som toho názoru, že súd by mal v mojom prípade vychádzať z § 34 ods. 3, 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 2 ods. 2 Tr. zák. a dať mi šancu na odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, najmä keď v tomto čase samotný zákonodarca zmiernil tresty pre páchatelov zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. Avšak v mojom prípade súd vôbec podľa týchto zásad nepostupoval a uložil mi trest, ako keby novela Trestného zákona vôbec nebola. Na základe vyššie uvedených skutočností som toho názoru, že súd pri rozhodovaní o uložení, výške a spôsobe vykonania trestu nepostupoval správne a po vykonanom dokazovaní nedospel k správne právnemu názoru, preto navrhujem, aby odvolací súd postupoval podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a zrušil výrok rozsudku Okresného súdu Čadca o treste a uložil podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom."

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie prokurátora a čiastočne i odvolanie obžalovaného sú dôvodné.

Preskúmaním trestného spisu krajský súd zistil, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy pre rozhodnutie o treste, a to pri plnom uplatnení všetkých základných zásad trestného konania uvedených v ustanovení § 2 Tr. por.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 17.9.2013 (č.l. 115-117) vyplýva, že obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, na čo súd prvého stupňa postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K uvedenému postupu krajský súd poznamenáva, že skutok, tak ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby a následne i v rozsudku súdu prvého stupňa, mal byť právne kvalifikovaný inak, ako je to prezentované v obžalobe a napokon i v rozsudku súdu prvého stupňa. Už zo skutkovej vety je zrejmé, že obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. b) /doviezol/, c), d)

/prechovával/, ods. 2 písm. c), § 138 písm. b), j) Tr. zák. s ohľadom na to, že trestný čin páchal po dlhší čas a dopustil sa ho na viacerých osobách. Krajskému súdu nie je zrejmé, prečo prokurátor právne kvalifikoval konanie obžalovaného len podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák., keď skutková veta podľa názoru krajského súdu odôvodňuje právnu kvalifikáciu tak, ako to prezentoval krajský súd.

Hoci má krajský súd odlišný právny názor na právnu kvalifikáciu konania obžalovaného Y. M., nemôže výrok o vine napadnutého rozsudku upraviť, pretože odvolanie prokurátora nebolo podané v neprospech obžalovaného proti výroku o vine, ale len proti výroku o treste, ale najmä preto, lebo je limitovaný zásadou zákazu reformatio in peius, vyplývajúcou z ustanovenia § 322 ods. 4 písm. b) Tr. por.

Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, síce môže byť dôvodom dovolania, avšak práve zákaz zmeny k horšiemu bráni krajskému súdu napraviť pochybenie okresného súdu vo výroku o vine.

V tejto súvislosti považuje krajský súd za nevyhnutné poznamenať, že pri právnej kvalifikácii podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák. by obžalovanému bol ukladaný trest v sadzbe od 10 do 15 rokov. Pri ukladaní druhu a výmery trestu preto krajský súd prihliadol nielen na vyššie uvedenú skutočnosť, ale aj na to, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

V predmetnej veci je neprehliadnuteľné, že obžalovaný Y. M. bol dílerom drog, nielen jednoduchým konzumentom a že práve táto okolnosť negatívne ovplyvňuje nielen jeho, ale aj okolie, v ktorom sa pohyboval a v ktorom „dúloval“ drogy. Preto aj trest by mal zodpovedať rozsahu jeho trestnej činnosti a skutočnosti, že nebol len jednoduchým a prostým konzumentom drog a z hľadiska generálnej prevencie preto krajský súd považoval za primeraný trest v rozsahu 4 roky, tak ako to navrhoval prokurátor v podanom odvolaní.

Argumenty obžalovaného v odvolaní a jeho návrh na uloženie podmieneného trestu odňatia slobody krajský súd považoval za neprijateľné, pretože zo strany prokuratúry i súdu prvého stupňa sa mu dostalo toľko dobrodenia, ktoré podľa názoru krajského súdu nie je prijateľné ani z morálneho hľadiska a nie je súladné ani so zákonom.

Krajský súd nezamietal odvolanie obžalovaného, pretože čiastočne vyhovel jeho odvolaniu, keď mu trest ukladal aj s použitím poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. - priznal sa, pretože na takýto postup boli splnené všetky zákonom predpokladané podmienky.

S ohľadom na vyššie uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.